

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. **ιβ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ἐγὼ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

μόσχους.

Ψαλμὸς ΕΘ΄ (69ος)

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθῆ- τωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθῆτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ότι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

γῆ εὐθεία· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δοξολογία Μικρά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ότι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ότι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτί ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Καὶ εἶτα τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου:

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'.

Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος λπ̄ Βου

«**Β**οηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν,
Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται». (Δίς)

βο η θος και σκε πα στης ε γε νε
το ο μοι εις σω τη ρι αν ου τος μου Θε ος

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

και δο ξα ασω αυ τον Θε ος του πατρος μου
και υ ψω σω αυ τον εν δο ζωσ γαρ
δε ε δο ο ζασται αι αι (Δίς)
Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχήν, ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν θρηνωδίᾳ; ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Πο θεν αρ ζομαι θρη νειν τας του α θλι
ου μου βι ου πρα ζεις ποι αν α παρχην ε
πι θη η σω Χρι στε τη νυν θρη νω δι α
αλλ ως ευ σπλαγχνος μοι δος πα ρα πτω

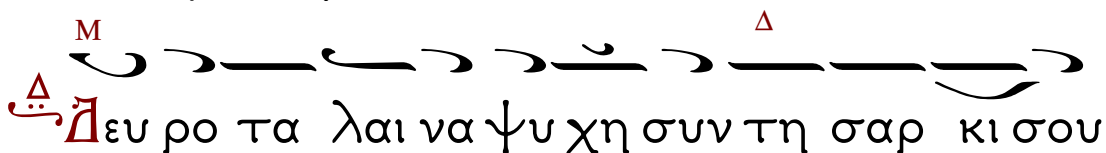
Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

μα των α φεσι ι ιν

σον με

Δεῦρο τάλαινα ψυχῆ, σὺν τῇ σαρκί σου τῶ πάντων Κτίστη, ἔξομολογοῦ καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεόν, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

τω παν των Κτι στη

α πο ο σχου λοι πον

γι ας και προ σα γα γε Θε ον

τα νοι α δακρυα α α

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

σον με

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνω ἐμαυτόν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς αἰδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Τον πρω το πλα στον Α δαμ τη πα ρα

βα σει πα ρα α ζη λω σας ε γνων ε μαυ

τον γυ μνω θε εν τα Θε ου και της α ι

δι ου βα σι λει ας και τρυ φης δι α τας

α μαρ τι ας μου ου ου

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

Οἶμοι τάλαινα ψυχῆ! τί ὠμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὐα; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρόθης πικρῶς, καὶ

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

^M ^Δ
Οι μοι ται να ψυχη τι ω μοι ω θης
τη πρωω τη Ευ α ^Δ ει δεσ γαρ κα κως και ε
^B ^M ^Δ
τρωω θης πικρως ⁶ και η ψω του ζυ λου και
^B
ε γευ σω προ πε τως ^Δ της πα ρα λο γου
⁶ ⁵
βρω σεω ω ως ⁶
^M ^Δ
⁶ Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με ^Δ

Ἄντι Εὔας αἰσθητῆς, ἡ νοητὴ μοι κατέστη Εὔα, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθὴς λογισμὸς, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ γευόμενος αἰεὶ, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

^Δ ^Δ
Ἄν τι Ευ ας αι σθητης η νο η

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

τημοικα τε εστη Ευ α ^Δ ο εν τη σαρ κι

^B εμ πα θη ης λο γι σμος ⁶ δει κνυς τα η

δε α και γευ ο με νος α ει ^B ^Δ της πι

κρας κα τα πο σε ω ω ως ⁶

^M ^Δ ⁶ Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με ^Δ

Επαξίως τῆς Ἐδέμ, προεξερρίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτήρ, ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ, ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντὸς τὰ ζωηρά σου λόγια;

^Δ ^Δ ⁶ Ε πα ξι ως της Ε δεμ προ ε ξερ

ρι φη ως μη η φυ λα ζας ^Δ μι αν σου Σω τηρ

^B εν το λη ην ο Α δαμ ⁶ ε γω δε τι πα θω

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

α θε των δι α παντος τα ζω η ρα σου

λο για α α

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

Τήν τοῦ Κάϊν ὑπελθών, μαιφονίαν τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεύς, συνειδότι ψυχῆς, ζώσας τήν σάρκα, καί στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τήν του Κα ιν υ πελθων μι αι φο

νι αν τη προ ο αι ρε σει γε γο να φο νευς

συ νει δο ο τι ψυχης ζω ωσας την σαρ κα

και στρατευσας κατ αυ της ταις πο νη ραις

μου πρα ξε σι ι ι

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

^M ^Δ
Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

Τῆ τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὠμοιώθην
δικαιοσύνη, δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσῆξα ποτέ,
οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαράν, οὐ βίον
ἀνεπίληπτον.

^Δ ^Δ
Τη του Α βελ Ι η σου ουχ ω μοι

ω θην δι και αι ο συ νη δω ρα σοι δε κτα

^B ου προ ση η ζα πο τε ου πρα ζεις εν θε ους

^B ου θυ σι αν κα θα ραν ου βι ον α

νε πι λη πτο ο ν

^M ^Δ
Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ως ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῶ πάντων Κτίστη, πράξεις ῥυπαράς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον, προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Ὡς ο Κα ιν και η μεις ψυ χη α
θλι α τω πα αν των Κτι στη ^Δπρα ζεις ρυ πα
ρας και θυ σι ι αν ψε κτην ^εκαι α χρη στον
βι ον προ ση γα γο μεν ο μου ^Δδι ο
και κα τε κρι θη με ε εν ^ε
ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πηλὸν ὁ κεραμεύς, ζωοπλάστησας ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστᾶ, καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν. Ἄλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καὶ Κριτὰ μετανοοῦντα δέξαι με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐξαγγέλλω σοι Σωτήρ, τὰς ἁμαρτίας ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματός μου πληγὰς, ἃς μοι ἔνδον, μαιφόνου λογισμοί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ ἤμαρτον Σωτήρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλόανθρωπος εἶ, πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρύνοντα βλέπεις, καὶ προστρέχεις ὡς Πατήρ, ἀνακαλῶν τόν Ἄσωτον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρριμμένον με Σωτήρ, πρὸ τῶν θυρῶν σου κἂν ἐν τῷ γήρει, μή με ἀπορρίψῃς εἰς Ἄδου κενόν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς φιλόανθρωπός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας ἐν ἀσωτίᾳ, ἔρημός εἰμι, ἀρετῶν εὐ σεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω· Ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρῶν, προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ λησταῖς περιπεσών, ἐγὼ ὑπάρχων τοῖς λογισμοῖς μου, ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

νῦν, ἐπλήσθην μωλώπων, ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, Χριστὲ Σωτὴρ ἰάτρευσον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰερεύς με προΐδών, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Λευΐτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεΐδε γυμνόν, ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦς, σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἄμνός ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων πάντων τὰς ἁμαρτίας, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μετανοίας ὁ καιρός, προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστουργῷ μου· Ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ βδελύξη με Σωτὴρ, μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ προσώπου, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεισιν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἐκούσια Σωτήρ, καὶ τὰ ἀκούσια πταισίματά μου, καὶ τὰ φανερά, καὶ κρυπτὰ καὶ γνωστά, καὶ ἄγνωστα πάντα, συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καὶ σῶσόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ νεότητος Σωτήρ τὰς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτήρ, κἂν ἐν τῷ τέλει, σῶσόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔρημός εἰμι ἀρετῶν εὐσεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω. ὁ ἐλέους χορηγός, προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ. Ἠμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνος Θεός, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμάς, ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Γήν μοι δίδου φωταυγῆ, ἐκ θείας ἄνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν, καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνά, Μαρία διηγήματα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Υποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις, τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους ὀρμάς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν, ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατέρησας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ρῦσαι παθῶν ἀτίμων, καὶ τῆς βασιλείας, νῦν Χριστοῦ κοινωνούς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, ἀνυμνοῦντάς σε κλεινέ, ἀνάδειξον δεόμεθα.

Δόξα...

Υπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ
ὑμνοῦντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν
βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή,
μετανοοῦντα δέξαι με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὡδή β'.

Ὁ Εἰρμός.

«Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημήσαντα». (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

Προσεχε ουρανε και αι λαλησω και
ανυμνησω Χριστον τον εκ Παρθε
νου σαρκι επιδημησαντα αα
(Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, γῆ ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῶ, καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Ελεησον με ο Θεος ελεη
σον με

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Προσεχε ουρα νε και αι λαλησω
γη ενωτι ζου φωνης με τα νοου
σης Θεω και ανυμνουουσης αυτον

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσχες μοι, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ἰλέω
ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν
ἐξομολόγησιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους,
μόνος ἠμάρτηκά σοι, ἀλλ' οἴκτειρον ὡς Θεός,
Σῶτερ τὸ ποίημά σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει,
εὐσπλαγγνε Κύριε, ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ κάμοι,
τὴν χεῖρα ἐκτεινον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς πόρνης οἰκτίρμον,
κάγῳ προβάλλομαι. Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ, τῇ
εὐσπλαγγνίᾳ σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα,
καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτήρ, καὶ
καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον,
ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν,
χοῦν ἀπετέλεσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διέρρηξα, νῦν τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην,
 ἦν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς,
καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδέδυμαι, διερρηγμένον χιτῶνα,
ὄν ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφεις τῆ συμβουλῆ, καὶ
καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον,
ἠπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ
καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες,
οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἀπόλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἢ ἁμαρτία κἄμοί, γυμνώσασά με τῆς πρίν, θεοῦφάντου στολῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ἡμαγμένον αἰσχροῶς, τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτήρ, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦπέπεσα, τῇ τῶν παθῶν ἀλγηδόνι, καὶ τῇ ἐνύλω φθορᾷ, καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρός, καταπιέζει με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Φιλόϋλον, καὶ φιλοκτήμονα βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτήρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρύν, κλοιὸν περίκειμαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα, τῆ τῶν αἰσχροῶν λογισμῶν, ποικίλη περιβολῆ, καὶ κατακρίνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς ἔξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἔνδον ὑπεριδῶν, Θεοτυπώτου σκηνηῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὠραιότητα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκόνοσ τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ὡς ποτε τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὡσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι, μόνος ἡμάρτηκά σοι, ὡς μύρον δέχου Σωτήρ καμῶ τὰ δάκρυα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἔλίσθησα, ὡς ὁ Δαυΐδ ἀκολάστως, καὶ βεβορβόρωμαι, ἀλλ' ἀποπλύναις κἀμέ, Σωτῆρ τοῖς δάκρυσί μου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι· Σῶτερ ἰλάσθητί μοι· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἐγὼ ἤμαρτέ σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ κατάνυξιν, αὐτός μοι ταῦτα Σωτήρ, ὡς Θεὸς δώρησαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσης μοι τότε, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτὴν μετανοοῦντί σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, σὺ ἀνακαλέσαι με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός, μετανοοῦντά με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς· Κύριε σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε μόνη
πανύμνητε, Ἄϊκέτευε ἔκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἄλλος Εἰρμὸς.

«**Ι**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ».

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

^M Δ̣ **Ι** δε τε ^B ι δε τε ο τι ε γω ει μι Θε ος
ο μαν να ε πομ βρη σας και το υ δω ω ρ εκ
πε τρας ^Δ πη γα σας πα λαι εν ε ρη μω τω ω
λα ω μου ^Δ τη μο νη δε ζι α και τη
ι σχυ ι τη ε μη ^ε

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ιδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ^β ἐνωτίζου ψυχὴ μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος, ^β καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώην ἁμαρτίας, ^Δ καὶ φοβοῦ ὡς δικαστὴν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Τίνι ὠμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχῇ; β
οἶμοι τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, β
λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίαις, καὶ
κτείναςα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα ὦ
ψυχῇ, Α τῷ Σήθ οὐχ ὠμοιώθης, οὐ τὸν Ἐνώσ
ἐμιμήσω, β οὐ τὸν Ἐνώχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν
Νῶε, ἀλλ' ὄφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων
ζωῆς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μόνη ἐξήνοιξας, τοὺς καταρράκτας τῆς
ὀργῆς, β τοῦ Θεοῦ σου ψυχῇ μου, καὶ
κατέκλυσας πᾶσαν, β ὡς γῆν τὴν σάρκα, καὶ
τὰς πράξεις, καὶ τὸν βίον, Α καὶ ἔμεινας ἐκτός,
τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ανδρα ἀπέκτεινα, φησίν, εἰς μῶλωπα ἐμοί,
καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, β Λάμεχ θρηγῶν
ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὦ ψυχῇ μου, β
ῥυπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν,
κατασπιλώσασα.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡ πῶς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρόην φονευτήν, β̣ τὴν ψυχὴν ὡσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, β̣ ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ σῶμα ἀποκτείνας, Δ̣ ὡς Κάϊν ὁ φονεύς, ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς!

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομησαί, ὦ ψυχὴ, β̣ καὶ ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, β̣ εἰμὴ συνέχεεν ὁ κτίστης τὰς βουλάς σου, Δ̣ καὶ κατέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι, ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, β̣ τὰ καταστίξαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, β̣ ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἔλκη, αἱ πηρώσεις, Δ̣ βοῶσι τὰς πληγάς, τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτέ, β̣ ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων· β̣ σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, Δ̣ ἐν ᾧ μέλλεις ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γνωστε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, **β** ὁ ἐρευνῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας, **β** ἐλέγχων πράξεις, καὶ φλογίζων ἀμαρτίας, **α** καὶ κρίνων ὀρφανόν, καὶ ταπεινὸν καὶ πτωχόν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἡπλωσας χειράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, **β** Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη, **β** καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρώπως χεῖρα βοηθείας, **α** ἐξέτεινε τὴν σὴν, ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὁλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, **β** τὴν πρὶν τῆς ἀμαρτίας, ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, **β** καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις τρεφομένη, **α** καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰδωμεν ἴδωμεν, φιλανθρωπίαν ᾧ ψυχῇ, **β** τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη· **β** διὰ τοῦτο πρὸ τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσιν, προσπέσωμεν βοῶντες· **α** Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, Σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Δόξα...

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς,
μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον,
σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδης, ἀλλὰ φεῖσαι καὶ
ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννήτορ ἢ ἐλπίς,
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν ἐν
ζάλη, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ Υἱόν σου,
ιλέωσαι κάμοί, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὡδή γ'.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον».

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

Μ Δ Β
Ἄ Ἐ π ι τ η ν α σα λ ευ τον Χ ρ ι σ τε πε
τραν των ε εν το λων σου Ἄ την Εκ κλη σι αν
Β σου στε ρε ω σο ο ν Ἐ

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦρ παρὰ Κυρίου ποτέ, Κύριος ἐπιβρέξας, Ἄ τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄρος σῶζου ψυχὴ, ὥσπερ ὁ Λῶτ ἐκεῖνος, Ἄ καὶ εἰς Σηγὼρ προανασώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμπρησμὸν ὧ ψυχὴ, φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, Ἄ φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ. Ἡμαρτόν σοι ἀμέτρως, Ἄ ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι, ὡς

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

εὐσπλαγχνος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτόν σοι μόνος ἐγώ, ἥμαρτον ὑπὲρ πάντας, **Δ** Χριστέ Σωτὴρ μὴ ὑπερίδης με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ζήτησόν με τὸν ἄρνα, **Δ** καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδης με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, **Δ** σὺ εἶ ὁ Πλαστοουργός μου, **Δ** ἐν σοὶ Σωτὴρ δικαιοθήσομαι.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς

ᾠ Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, **Δ** σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, **Δ** καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θεοδόχε Γαστήρ, **Δ** χαῖρε θρόνε Κυρίου, **Δ** χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἄλλος Εἰρμός .

Ἦχος λβ Δι

Δ **Γ**τε ρε ω σον Κυ ρι ε **Δ** ε πι την

πε ετραντωνεν το λῶων σου **Δ** σα λευ θει

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

σαν την καρδιαν μου ο τι μονος Αγιος
υπαρχεις και Κυριος ο ος (Δίς)

«**Σ**τερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, **Α**σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, **Γ**ὅτι ὁ μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος». (Δίς)

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, **Α**σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, **Α**καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, **Γ**πρὸ τοῦ τέλους· Ἥμαρτον ἰλάσθητι σῶσόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, **Α**ἠσελγηκότας ἐμιμησάμην, **Α**τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος, **Γ**καταδίκην, ἐν κατακλυσμῶ καταδύσεως.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι ἰλάσθητί μοι· **Α**οὐ γάρ ἐστιν ὅς τις ἤμαρτεν, **Γ**ἐν ἀνθρώποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Τὸν Χὰμ ἐκεῖνον ψυχὴ, τὸν πατραλοῖαν μιμησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σήμ, οὐκ ἐκληρώσω ψυχὴ ἀθλία, οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς Ἰάφεθ, ἔσχεσ ἐν τῇ γῆ τῆς ἀφέσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἔξελθε, τῆς ἀμαρτίας ψυχὴ μου, δεῦρο εἰς γῆν ῥέουσιν αἰείζων, ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἄβραὰμ ἐκληρώσατο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἄβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ μου καταλιπόντα, γῆν πατρώαν, καὶ γενόμενον, μετανάστην, τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν τῇ δροῦτῇ τῇ Μαμβροῦ, φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχὴ μου καινὴν θυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσραὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ μου ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα, βλέπε μήπως, ὅμοιόν τι πάθης λαγνεύουσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῇ Αἰγυπτία παρωμοιώθης, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ τεκοῦσα, νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου δεικνυομένην, ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, τί μὴ ἔσχες, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα μεμονωμένον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κόσμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ γένη στήλη ἀλός, ψυχὴ στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖτω σε, τῶν Σοδόμων, ἄνω εἰς Σηγῶρ διασώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὡσπερ Λώτ, φεῦγε ψυχὴ μου τῆς ἁμαρτίας, φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρα, φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι. ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' οἰκτείρησον φιλόανθρωπε, καὶ παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμῖα Μητὴρ πταισμάτων, ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον, καὶ πρὸς ὄρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰκέσιον δέησιν, νυνὶ Ὅσια προσαγαγοῦσα, πρὸς τὴν εὐσπλαγγνον πρεσβεία σου, Θεοτόκον, ἀνοιξόν μοι θείας εἰσόδους σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι, κάμοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων, ὦ Ἄνδρέα Κρήτης Πρόεδρε, μετανοίας· σὺ μυσταγωγὸς γὰρ πανάριστος.

Δόξα...

Μονὰς ἀπλὴ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεογεννήτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον θαῦμα! μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ώδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ἀ**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθη, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε». (Δίς)

Ἦχος λπ̣ — Δι̇

Ἀ κη κο εν ο ο προ φη της την ε
λευ σιν σου Κυ ρι ε και ε ε φο βη θη ο
τι μελ λεις εκ Παρ θε νου τι κτε σθαι και
αν θρω ποις δει κνυ υ υ σθαι αι και ε λε γεν
α κη κο α την α κο ην σου και ε φο βη η
θη δο ζα τη δυ να α μει σου Κυ υ ρι ε ε
ε

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, **β** τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψη Δικαιοκρίτα· **α** εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον ὡς ἄνθρωπος, **α** ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε, **β** ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, **α** ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, **β** ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἐτοιμάζῃ. **α** Ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι, **α** ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτὴς ἐστίν, ὡς ὄναρ, **β** ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει, **α** τί μάτην ταραττόμεθα;

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ανάνηψον ὦ ψυχὴ μου, **β** τὰς πράξεις σου ἅς εἰργάσω ἀναλογίζου, **α** καὶ ταύταις ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, **α** καὶ σταγόνας στάλαξον δακρύων σου, **β** εἶπὲ παρρησίᾳ τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῷ, καὶ δικαιώθητι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, **β** ἁμάρτημα οὐδὲ πράξις, οὐδὲ κακία, **α** ἦν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημμέλησα, **α** κατὰ νοῦν καὶ λόγον, καὶ προαίρεσιν, **α** καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, **β** ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, **α** ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, **α** ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον. Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, **β** φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κλῖμαξ ἦν εἶδε πάλαι, **β** ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δείγμα ψυχῆ μου, **α** πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, **α** γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως, **β** εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ θεωρία, **γ** βιοῦν ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, **β** ὑπέμεινε δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης **α** καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, **α** καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, **β** ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναϊκᾶς μοι δύο νόει, **β** τὴν προᾶξιν τε καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρίᾳ, **α** τὴν μὲν Λείαν, προᾶξιν ὡς πολύτεκνον· τὴν Ῥαχήλ δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ προᾶξις, οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γρηγόρησον ὦ ψυχὴ μου, **β** ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, **α** ἵνα κτήσῃ προᾶξιν μετὰ γνώσεως, **α** ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν, καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνώφον ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, **β** ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις παιδοποιήσας, **α** μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, **α** πρακτικῆς ψυχῆ μου ἀναβάσεως, **β** τοὺς παῖδας, ὡς βάρη, τὰς βάσεις, ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡσαῦ τὸν μεμισημένον, **β** ζηλοῦσα ψυχὴ, ἀπέδου τῷ πτερνιστῇ σου, **α** τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, **α** καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δις ἐπτερνίσθης ἀθλία, πράξει καί, γνώσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐδῶμ ὁ Ἡσαῦ ἐκλήθη, **β** δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιξίαν· **α** ἀκρασία γὰρ αἰεὶ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος. Ἐδῶμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, **β** ἀκούσασα ὦ ψυχὴ μου δικαιοθέντα, **α** τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στερρόν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πᾶσιν οἷς ἔγνως, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὥφθης ἀκαρτέρητος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, **β** γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλωκωμένος, **α** ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἅπαις ἀφαιρέοικος αἰφνίδιον· παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Βασιλείον τὴν ἀξίαν, **β** διάδημα καὶ πορφύραν ἠμφιεσμένος, **α** πολυκτῆμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, **β** καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντα, καὶ οὐκ ἀπέδρα, **α** τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ φιλαμαρτῆμων οὔσα τάλαινα, ψυχὴ τί ποιήσεις, ἐάν τι τῶν ἀδοκῆτων, συμβῆ ἐπενεχθῆναί σοι;

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ σῶμα κατερρυπώθην, ^β τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, ὅλως ἠλκώθην, ^α ἀλλ' ὡς ἰατρὸς Χριστὲ ἀμφοτέρα, διὰ μετανοίας μοι θεράπευσον, ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον, δεῖξον Σωτὴρ μου, χιόνος καθαρώτερον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, ^β σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε, ^α τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσης με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με, τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ προσάξῃς, ^α Χριστὲ τῷ σῶ Γεννήτορι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ^β ἐν μέσῳ τῆς γῆς οἰκτίρμον, ^α ἵνα σωθῶμεν, ἐκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι, ἡ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα ἀνεώγνυτο· τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, ^β τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, ^α τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ὡς χρῖσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυμνός εἰμι τοῦ Νυμφῶνος, **β** γυμνός εἰμι καὶ τοῦ γάμου, **α** ἅμα καὶ δείπνου, ἡ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος, ἡ παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι, τὸ δείπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεῖς ἔξω ἀπέριμμαι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία, **β** ἐκτήσατο τὴν Πλευράν σου τὴν ζωηφόρον, **α** ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτῆρ ἡμῶν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, **β** ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων καὶ πονηρίας, **α** ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρωμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτῆρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υψήγορος νῦν ὑπάρχω, **β** θρασύς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἰκῆ καὶ μάτην· **α** μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, παράσχου μοι μόνε οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα, καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξήμαρτον ἐνυβρίσας, **β** τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, οἶδα οἰκτίρμον, **α** ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄυτείδωλον ἐγενόμην, **β** τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου καταμολύνας, **α** ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, **β** παρήκουσα τῆς γραφῆς σου τοῦ Νομοθέτου, **α** ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου, Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἄσώματον πολιτείαν, **β** ἐν σώματι μετελθοῦσα, χάριν Ὅσία, **α** πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἴληφας, τῶν πιστῶς τιμώντων σε προΐστασο· διὸ δυσωποῦμεν, παντοίων πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὅσῖα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Μεγάλων ἀτοπημάτων, β̅ εἰς βάθος
κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης, Δ̅ ἀλλ'
ἀνέδραμες λογισμῶ κρείττονι, πρὸς τὴν
ἀκροτάτην διαπράξεως, σαφῶς ἀρετὴν
παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία
καταπλήξασα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἄνδρέα Πατέρων κλέος, β̅ εὐχαῖς σου μὴ
ἐπιλάθῃ καθικετεύων, Δ̅ παρεστῶς Τριάδα τὴν
ὑπέρθεον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, οἱ
πόθῳ προστάτην σε θεῖον, ἐπικαλοῦντες, τὸ
Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα...

Ἄμεριστον τῇ οὐσίᾳ, β̅ ἀσύγχυτον τοῖς
προσώποις θεολογῶ σε, Δ̅ τὴν Τριαδικὴν μίαν
Θεότητα, ὡς Ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, βοῶ
σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς
ὑμνολογοῦμενον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, β̅ καὶ μένεις
δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος, Δ̅ ὁ τεχθεὶς
καινίζει νόμους φύσεως, Δ̅ ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ
λοχεύουσα, Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὡδή ε'.

Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, **β** φώτισον δέομαι, **α** καὶ ὀδήγησον καμέ, **β** ἐν τοῖς προστάγμασί σου, **β** καὶ δίδαξόν με Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου». (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

α **Ε**κ νυ κτος ορ θρι ζον τα Φι λαν θρω πε **β**
φω τι σον δε ομαι και ο δη γη σον κα με ε εν
τοις προ σταγ μα σι ι σου **β** και δι δα ζον
με ποι ει ν **α** α ει το θε ε λη μα σου **β**

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εν νυκτὶ τὸν βίον μου διήλθον ἀεὶ· **β**
σκότος γὰρ γέγονε, **α** καὶ βαθεῖά μοι ἀχλὺς, **β**
ἢ νύξ τῆς ἀμαρτίας, **β** ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, **α**
Σωτήρ ἀνάδειξόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μιάννας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστὲ Βασιλεῦ. Ἡμαρτον ἡμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ, ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνεΐας καρπὸν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ, δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ, ἐπράθησ τοῖς κακοῖς σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν, μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, καὶ μὴ ἀκολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς, αἰὶ παρανομοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ὤκησε ποτὲ Ἰωσήφ, Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δὲ τί σοι ποτέ,

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

τοιούτο προσενέγκω;

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχὴ, **β**
ὕδασι, κύμασι φερομένην ποταμοῦ, **β** ὡς ἐν
θαλάμῳ πάλαι, φυγοῦσαν δρᾶμα πικρόν, βουλῆς
Φαραωνίτου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεινούσας ποτέ, **β**
ἄνηβον τάλαινα, τὴν ἄρρενωπὸν ψυχὴ, **β** τῆς
σωφροσύνης πρᾶξιν, **β** νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς,
τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὠς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, **β**
πλήξασα τάλαινα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ, **β** καὶ
πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ
τῆς μετανοίας;

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς ἐρήμους ὥκησεν ὁ μέγας Μωσῆς, **β**
δεῦρο ἵνα καὶ τῆς δὲ μίμησαι, **β** τὴν αὐτοῦ
διαγωγὴν, ἐν βάτῳ, θεοφανείας ψυχὴ, ἐν θεωρίᾳ
γένῃ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον εἰκονίζου ψυχὴ, β̅ πλῆττουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσαν βυθόν, β̅ τύπῳ Σταυροῦ τοῦ θείου, δι' οὗ δυνήση καὶ σύ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λαρῶν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ, β̅ ἄμωμον ἄδολον, ἀλλ' ὄφνει, καὶ Φινεές, β̅ ὡς σὺ ψυχὴ προσῆγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ῥερυπωμένον βίον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην Φαραὼ τῷ πικρῷ, β̅ γέγονα Κύριε, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβροῆς β̅ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, β̅ καὶ ὑποβρύχιος νοῦς, ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν νοῦν, β̅ πλῦνόν με Δέσποτα, τῷ λουτῆρι τῶν ἐμῶν, β̅ δακρῶν δέομαί σου, β̅ τὴν τῆς σαρκός μου στολὴν, λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ, β̅ ἅπαντα ἄνθρωπον, ὑπερβάντα ἐμαυτόν, β̅ ὁρῶ ταῖς ἁμαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἤμαρτον,

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

οὐκ ἀγνοία.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός σου.
Ἐμάρτον ἄνες μοι, ὁ τῆ φύσει καθαρός, αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, καὶ ἄλλος πλήν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω ρύπου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δι' ἐμὲ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμέ, ἔδειξας θαύματα, ἰασάμενος λεπρούς, καὶ παραλύτους σφίγξας, Αἰμόρρου στήσας Σωτήρ, ἀφῆ κρασπέδου ῥύσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Αἰμόρρουν μίμησαι ἀθλία ψυχὴ πρόσδραμε κράτησον, τοῦ κρασπέδου τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ῥυσθῆς μαστίγων, ἀκούσης δὲ παρ' αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμοῦ ὦ ψυχὴ, πρόσελθε, πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα σε ἀνορθώσῃ, καὶ βηματίσεις ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ, β̣ βλῦσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, β̣ ἴν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων διψῶ· ζωῆς γὰρ ρεῖθρα βρούεις.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γιλῶὰμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, β̣ Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι κἀγώ, β̣ τὰς κόρας τῆς καρδίας, καὶ ἴδω σε νοερῶς, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, β̣ ξύλον ποθήσασα, προσκυνῆσαι τοῦ Σταυροῦ, β̣ ἡξίωσαι τοῦ πόθου, β̣ ἀξίωσον οὖν κἀμέ, τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ρεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, β̣ εὔρες ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκός, β̣ ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα, ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς προσευχαῖς Ὅσια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὡς ποιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σοφέ, β̣ πρόκριτον ὄντα σε, πόθῳ δέομαι πολλῶ, β̣ καὶ φόβῳ σαῖς πρεσβείαις, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καὶ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ζωῆς αἰωνίου.

Δόξα...

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν, **β** Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, **β** ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλή οὐσία Μονάς, αἰὲ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Εκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἤνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὡδὴ 5'.

Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου». (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

Ἐβοήσαεν ὅλη καρδίᾳ μου
πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκου
σέ ἐμου ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀ
νήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα Σωτῆρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας, ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ἄσπερο
Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· ἄλλα φεῖσαι κράξον, ἄσπερο
ἐξ Ἄδου κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς
σὲ συγκαλύψῃ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς δάμαλις ψυχὴ παροιστρήσασα, ἄσπερο
ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ, ἄσπερο ὡς δορκὰς ἐκ
βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει,
καὶ νῶ καὶ θεωρία.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται, ἄσπερο ψυχὴ
πῶς δύναται Θεός, ἄσπερο λεπρωθέντα βίον,
λευκάναι καὶ καθάραι· ἄσπερο καὶ μὴ ἀπογνῶς
σεαυτὴν, κὰν ἐλεπρώθης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κύματα, Σωτὴρ τῶν παισμάτων μου,
ἄσπερο ὡς ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἄσπερο ἐπαναστραφέντα,
ἐκάλυψέ με ἄφνω, ἄσπερο ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ
καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἄσπερο ἔσχες
ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· ἄσπερο τοῦ γὰρ θεοῦ μάννα,
προέκρινας ἀλόγως, ἄσπερο τὴν φιλήδονον, τῶν
παθῶν ἀδηφαγίαν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ὕβρια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφήν, τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχὴ μου ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας, τῶν Χαναναίων ἐννοιῶν, τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν, ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ὡς κρατῆρ προχέει, κρουνοὺς θεολογίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἐπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ῥάβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς, τὴν ζωοποιόν σου, Πλευρὰν προδιετύπου, ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτὴρ ἀντλοῦμεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρεύνησον, ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν ὁποία ἐστί, καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἀνάστηθι, καὶ καταπολέμησον, **Α** ὡς Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ, **Β** τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, **Α** τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς, αἰὲ νικῶσα.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ῥέουσαν, **Α** φύσιν ὡς πρὶν ἢ Κιβωτός, **Β** καὶ τῆς γῆς ἐκείνης, γενοῦ ἐν κατασχέσει, τῆς ἐπαγγελίας ψυχῆ, Θεὸς κελεύει.

Ως ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα, **Α** σῶσον προφθάσας με Σωτήρ, **Β** τοῦ θηρός με ῥῦσαι, ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, **Α** καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, **Α** Δέσποτα Δέσποτα Χριστέ, **Β** ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν τῆς ἀμαρτίας, **Α** καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με, προφθάσας ῥῦσαι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εγώ εἰμι, Σωτήρ ἣν ἀπώλεσας, **Α** πάλαι βασίλειον δραχμῆν, **Β** ἀλλ' ἀνάψας λύχνον, τὸν Πρόδρομόν σου Λόγε, **Α** ἀναζήτησον, καὶ εὐρὲ τὴν σὴν εἰκόνα.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Ἴνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσης, Ⲑ
δακρῶν ἔβλυζες ἀεὶ, Ⲃ ὀχετοὺς Μαρία, ψυχὴν
πυρπολουμένην, Ⲑ ὧν τὴν χάριν νέμοις, κἄμοι
τῷ σῷ οἰκέτη.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Ἀπάθειαν, ἐκθήσω οὐράνιον, Ⲑ δι'
ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς, Ⲃ πολιτείας, Μῆτερ· διὸ
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Ⲑ ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι,
πρεσβεΐαις σου δυσώπει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον, Ⲑ
καὶ Οἰκουμένης πρεσβευτήν, Ⲃ ἐγνωκῶς
προστρέχω, Ἀνδρέα καὶ βοῶ σοι· Ⲑ Ἐξελοῦ με
Πάτερ, βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Ⲑόξα...

Τριάς εἰμι, ἀπλὴ ἀδιαίρετος, Ⲑ διαιρετὴ
προσωπικῶς, Ⲃ καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει
ἡνωμένη. Ⲑ Ὁ Πατὴρ φησιν, ὁ Υἱὸς καὶ θεῖον
Πνεῦμα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, Ⲑ
μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, Ⲃ ἀλλ' ὡς Κτίστην
πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, Ⲑ ἵνα ταῖς
πρεσβεΐαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Κοντάκιον.

ᾠχος πλ. β'.

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις;
τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι,
ἀνάνηφον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ
Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα
πληρῶν.

ᾠχος λ̣ π̣ Βου

Ψυχη η η η η μου ου ψυυ
υ χη η η η η μου ου α α να α α
στα α τι ι ι ι ι ι κα α α θε ε
ε ευδεις το τε ε ε ε ε λο ο ος
ε ε εγ γι ι ι ι ι ζει ει και αι αι αι
αι αι με ε ε ελλεις θο ο ο ρυ υ υ
βει ει ει ει ει ει ει σθαι αι α να α α

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

α α νη η η ψο ο ο ν ο υ ν ι ι ν α α
φει ση η ται αι αι αι σου Χρι ι στο ο ο ο ο ος
ο Θε ος ο παν τα χου ου πα ρων και αι
αι τα πα α α αν τα πλη η η ρων

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὠδὴ ζ'.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός». (Δίς)

Ἦχος λ' Βου

Ἡ μαρτο μεν η νο μη σα μεν η δι κη
σα μεν ε νω πι ο ον σου ου δε συ
νε τη ρη σα μεν ου δε ε ποι η σα μεν κα ϑως
ε νε τει λω η μιν αλ λα μη πα ρα δω ω ης
η μας εις τε ε λος ο των Πα τε ε ρων
Θε ος

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, **Α** καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου, **Α** ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην, **Α** καὶ προσέθηκα τοῖς μώλωπι τραῦμα ἐμοί, **Β** ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, **Α** ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου, **Α** ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν θλίψιν μου, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν, **Β** καὶ αὐτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, **Α** τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, **Α** πάρεργον τὸ βασίλειον εὔρε, πρὸς ἀνάρρησιν. **Α** Ἄλλ' ὄρα μὴ λάθης σαυτήν, τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, **Α** εἰ καὶ ἤμαρτε διττῶς ψυχὴ μου, **Α** βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, **Α** τῷ δὲ δόρατι ἀλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς· **Β** ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὀρμαῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαυΐδ ποτέ, **Α** ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· **Α** φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, τὴν μετάνοιαν εὐθὺς παραδείξας διπλῆν· **Β** ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῶ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυΐδ ποτὲ ἀνεστήλωσε, **Α** συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, **Α** δι' οὗ τὴν προᾶξιν ἐλέγχει, ἦν εἰργάσατο κραυγάζων· Ἐλέησόν με· **Β** σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῶ, αὐτὸς καθάρισόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Η Κιβωτός, ὡς ἐφέρετο, **Α** ἐπιδίφριος ὁ Ζὰν ἐκεῖνος, **Α** ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἤψατο, **Β** Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς, **Α** ἀλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν, φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λ κήκοας, τοῦ Ἀβεσσαλώμ, **Α** πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη, **Α** ἔγνωσ τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυΐδ τοῦ πατρός· ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς, καὶ φιληδόνους ὀρμάς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἵπέταξας, τὸ ἀδούλωτον, **Α** σου ἄξιωμα τῷ σώματί σου· **Α** ἄλλον γάρ, Ἀχιτόφελ εὐροῦσα τὸν ἐχθρὸν σὺ ψυχῇ, **Α** συνῆλθες ταῖς τούτου βουλαῖς. **Α** Ἄλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν, αὐτὸς ὁ Χριστός, ἵνα σὺ πάντων σωθῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Σολομών, ὁ θαυμάσιος, **Α** ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, **Α** οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον, τοῦ Θεοῦ ποτέ, **Α** ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ, ᾧ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχῇ προσαφωμοίωσας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ταῖς ἡδοναῖς, ἐξελκόμενος, **Α** τῶν παθῶν αὐτοῦ κατερρυποῦτο, **Α** οἴμοι! ὁ ἐραστής τῆς σοφίας, ἐραστής πορνῶν γυναικῶν, **Β** καὶ ξένος Θεοῦ, ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ᾧ ψυχῇ, ἡδυπαθείαις αἰσπραῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥοβοάμ, παρεζήλωσας, **Α** ἀλογήσαντα βουλήν πατρώαν, **Α** ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον, Ἱεροβοάμ, **Β** τὸν πρὶν ἀποστάτην ψυχῇ. Ἄλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ· Ἕμαρτον οἴκτειρόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Τὸν Ἀχαάβ παρεζήλωσας, **Α** τοῖς μιάσμασι
ψυχῇ μου, οἴμοι! **Α** γέγονας σαρκικῶν
μολυσμάτων, καταγώγιον **Β** καὶ σκεῦος αἰσχρὸν
τῶν παθῶν. **Α** Ἄλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον,
καὶ λέγε Θεῶ, τὰς ἁμαρτίας σου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εκλείσθη σοι, οὐρανὸς ψυχῇ, **Α** καὶ λιμὸς
Θεοῦ κατέλαβέ σε, **Α** ὅτε τοῖς Ἥλιου τοῦ
θεσβίστου, ὡς ὁ Ἀχαάβ, **Β** ἠπείθησας λόγοις
ποτέ. Ἀλλὰ τῇ Σαραφθία ὁμοιώθητι, θρέψον
Προφήτου ψυχὴν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, **Α** τὰ
ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, **Α** στήσασα ὡς
βδελύγματα πάθη, **Α** καὶ πληθύνουσα ψυχῇ, **Β**
προσωχθίσματα. Ἄλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν,
ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, **Α**
ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου, **Α** ἥμαρτον, ὡς
οὐχ ἥμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος
οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. **Β** Ἄλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ
ποίημά σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Κατέχρωσα, τὴν εἰκόνα σου, **Α** καὶ παρέφθαιρα τὴν ἐντολὴν σου, **Α** ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, **Α** καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσβέσθη Σωτὴρ ἢ λαμπάς· **Β** ἀλλ' οἰκτείρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυΐδ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Επίστρεψον, μετανόησον, **Α** ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα, **Α** λέγε Θεῶ τῶ τὰ πάντα εἰδότι. **Β** Σὺ γινώσκεις μοι τὰ κρύφια μόνε Σωτὴρ, καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαυΐδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εξέλιπον, αἱ ἡμέραι μου, **Α** ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου· **Α** ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρῦω, ἐπὶ κλίνης μου προσθῆναί μοι χρόνους ζωῆς. **Β** Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται μοι ψυχὴ, εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Βοήσασα, πρὸς τὴν ἄχραντον, Θεομήτορα πρὶν ἀπεκρούσω, **Α** λύσσαν παθῶν βιαίων ὀχλούντων, **Β** καὶ κατήσχυνας, ἐχθρὸν τὸν πτερνίσαντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, κἀμοὶ τῶ δούλῳ σου.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

“Ὁν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, **Α** δι’ ὃν ἔτηξας σάρκας Ὅσια, **Α** αἴτησαι νῦν Χριστὸν ὑπὲρ δούλων, **Β** ὅπως ἴλεως γενόμενος πᾶσιν ἡμῖν, **Β** εἰρηναίαν κατάστασιν βραβεύσειε, τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

Α γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρα με, **Α** ταῖς πρεσβείαις σου στήριξον Πάτερ, **Α** φόβω με τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, **Β** καὶ μετάνοιαν, Ἀνδρέα παράσχου μοι νῦν, δυσωπῶ σε καὶ ῥῦσαί με, παγίδος ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα...

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, **Α** Ὁμοούσιε Μονὰς ἀγία, **Α** φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία, **Β** καὶ ἐν ἁγίον ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς, **Α** ἀλλ’ ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν ... **Θ**εοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, **Α** προσκυνοῦμέν σε Θεογεννήτορ, **Α** ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, **Α** ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν, **Β** καὶ αὐτὴ προηνώξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῆ τὰ ἐπουράνια.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ώδὴ η΄. Ὁ Εἰρμὸς.

«Ὁν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ
φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα
πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας». (Δίς)

Ἕχος λ π̣ ⸭ Βου —̣̣

Ὁν στρατιαίου ρα νων δοξαζουσι και
φριττει τα Χερουβι ιμ και τα Σεραφιμ πα
ασαπνο η και κτι ισις υ μνει τε ευ λοο
γει ει τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
του ους αι ω νας

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτηκότα, Σωτήρ ἐλέησον, διέγειρόν
μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφήν, δέξαι
μετανοοῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα.
Ἡμαρτόν σοι, σῶσον, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης, Ἡλίας, ἄρματι, β ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς οὐρανόν, ἤγετο ὑπεράνω, β ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν ψυχὴ μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ρεῖθρον πρότερον, β τῇ μηλωτῇ Ἡλίου, δι' Ἐλισσαιέ, α ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα, α αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, β ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἐλισσαιῖος, ποτὲ δεξάμενος, β τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, ἔλαβε διπλῆν, χάριν παρὰ Κυρίου, β αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Σωμανῖτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, β ἐξένισεν ὦ ψυχὴ, γνώμη ἀγαθῇ· β σὺ δὲ οὐκ εἰσωκίσω, οὐ ξένον, οὐχ ὀδίτην· α ὅθεν τοῦ νυμφῶνος, ῥιφήση ἔξω θρηνωδοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, β τὴν γνώμην τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχὴ· β οὐδὲ τὴν φιλαργυρίαν, ἀπώθου καὶ ἐν γήρει, φεῦγε τῆς γεέννης, τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁὐ τὸν Ὀζιαν, ψυχὴ ζηλώσασα, β τὴν τούτου λέπραν ἐν σοί, ἔσχεσ ἐν διπλῶ· β ἄτοπα γὰρ λογίζη, β παράνομα δὲ πράττεις, Δ ἄφες ἃ κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς Νινευίτας, ψυχὴ ἀκήκοας, β μετανοοῦντας Θεῶ, σάκκῳ καὶ σποδῶ, τούτους οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὥφθης σκαιοτέρα, β πάντων τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον ἐπταικότων.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας, β Ἰερεμίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιών, β θρήνοις καταβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα, μίμησαι τὸν τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὁ Ἰωνᾶς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν Νινευιτῶν· ἔγνω γὰρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς ἔφραξεν ὦ ψυχῇ, στόματα θηρῶν, ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβεσαν τῇ πίστει, καμίνου φλόγα καιομένην.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας, παρήγαγόν σοι ψυχῇ, πρὸς ὑπογραμμόν, μίμησαι τῶν δικαίων, τὰς φιλοθέους πράξεις, ἔκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς ἁμαρτίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι, ἄνες μοι πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὡς ὁ Ληστής ἐκβοῶ σοι· Μνήσθητι, ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς. Ἄνες μοι Σωτήρ, κράζω ὡς ὁ Τελώνης, δακρῦω ὡς ἡ Πόρνη, δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθὼς ποτὲ τῆς Χαναναίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτήρ θεράπευσον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ, μάλαγμά μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρῦων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Χαναναίαν, κἀγὼ μιμούμενος· Ἐλέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, ἄπτομαι τοῦ κρασπέδου, ὡς ἡ Αἰμορροοῦσα, κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ τῶν δακρῦων, Σωτήρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα, δέησιν προσάγω, καὶ ἄφεςιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, ὡς ἐγὼ σοι ἤμαρτεν, ἀλλ' ὅμως δέξαι κἀμέ, εὐσπλαγχνε Σωτήρ, φόβω μετανοοῦντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα· Ἠμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτήρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, καὶ ζήτησον ὡς ποιμήν, τὸ ἀπολωλός, πρόβατον πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποιήσόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οταν Κριτής, καθίσῃς ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν, δόξαν σου Χριστέ, ᾧ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Η τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μητέρα σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν· ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Θαῦμα καινόν, κατιδὼν ἐξίστατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μητέρα Ζωσιμαῆς. Ἄγγελον γὰρ ἑώρα, ἐν σώματι καὶ θάμβους, ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὡς παρρησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον, Ἀνδρέα Κρήτης σεπτόν, κλέος δυσωπῶ, πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ἀνομίας λύσιν, νῦν εὐρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὅσιων δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννητορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον. Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμὸς.

«**Λ**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν». (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣. — Δι̣

Δσπορου συλληψεως ο το
κος ανερμηνευτος Μητρος ανανδρου
Δαφθορος η κυησις Θεου γαρ η γεννη
σις **Δ**καιαινοποιει τας φυυσεις **6**δι ο σε
πασαι αι γενεαι **Δ**ως Θεο νυμφον
Μητε ερα **Δ**ορθοδοξως μεγα
λυνομεν **6**

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἡσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτῆς ἀνερευνηῆσαι τὰ σά;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους, ὧν τοὺς δευτέρους ὦ ψυχὴ, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Νόμος ἡσθένησεν, ἀργεῖ το Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ παρημέληται, Προφηταὶ ἡτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος, αἱ τραυματίαι σου ὦ ψυχὴ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἰατροῦ τοῦ ὑγιουντός σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς κατάνυξιν, δικαίους οὖν ζήλωσον, ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι Χριστόν, προσευχαῖς τε καὶ νηστεῖαις, καὶ ἀγνεΐα καὶ σεμνότητι.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας εἰς μετάνοιαν, ληστὰς καὶ πόρνας, ψυχὴ μετανόησον, ἥ θύρα ἠνέωκται, τῆς Βασιλείας ἤδη, καὶ προαρπάζουσιν αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς ἁμαρτίας δίχα, ὑπογραμμὸν σοι ὦ ψυχὴ, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους, ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν Χήραν, ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴ, οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον, ἀλλ' οὐαὶ σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπείνασε, δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ μὴ ἀθυμήσης, ἂν σοι προσβάλλη ὁ ἐχθρός, προσευχῆ τε καὶ νηστεία, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπείραζε, δεικνὺς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται, εἰς ὄρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ Κόσμου πάσας ἐν ῥίπῃ· Φοβοῦ ὦ ψυχὴ τὸ δράμα, νῆφε, εὐχου, πᾶσαν ὥραν Θεῶ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τρουγὼν ἡ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι. Βλέπε ψυχὴ μου μὴ παγῆς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν ἔρημον ὤκησε, τῆς χάριτος ὁ Πρόδρομος, καὶ Ἰουδαία, πᾶσα καὶ Σαμάρεια, ἀκούοντες ἔτρεχον, καὶ ἐξωμολογοῦντο, τὰς ἀμαρτίας ἑαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως, οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω ψυχὴ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· ἀμφοτέρα γάρ, Χριστὸς προευλόγησε, σαρκὶ ἐσθιόμενος, καὶ ἐν Κανᾶ τῷ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῆς ὦ ψυχὴ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε, τῆς χήρας τὸ κύημα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, καὶ Σαμαρείτιδι φανείς, τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν, σοὶ ψυχὴν προεζωγράφησεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμόρρουν ἰάσατο, ἀφῆ κρασπέδου Κύριος, λεπροὺς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας, φωτίσας ἠνώρθωσε, κωφοὺς τε καὶ ἀλάλους, καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαί, ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῆς ἀθλία ψυχὴ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος, κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν, ἁμαρτωλοῖς ὠμίλει, τῆς Ἰαείρου θυγατρός, τὴν ψυχὴν προμεταστάσαν, ἐπανήγαγεν ἀφῆ τῆς χειρός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος, αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἰλάσθητι, ἡ δέ, Ἐλέησόν με, ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, καὶ ἐξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφεσίμους λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἁμαρτίας, ἦν ψυχὴ σπεῦσον μιμήσασθαι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Πόρνην ὦ τάλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ῥηγνύοντος αὐτῆ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνωσ, ὅπως κατηράθησαν, φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένη ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας, ἕως Ἄδου κατεδίκασε.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ χείρων ὦ ψυχὴ μου, φανῆς δι' ἀπογνώσεως, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν ἀκούσασα, δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Υἱὲ Δαυῖδ σῶσον καμέ, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστῷ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Υἱὲ Δαυΐδ ἐλεησον, ὁ δαιμονῶντας, λόγῳ ἰασάμενος, φωνὴν δὲ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστῇ μοι φράσον· Ἀμήν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔση ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ληστής κατηγορεῖ σοι, Ληστής ἐθεολόγει σοι· ἀμφοτέροι γάρ, σταυρῷ συνεκρέμαντο, ἀλλ' ὦ Πολυεύσπλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ Ληστῇ σου, τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, κἄμοι ἄνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα, ὄρη καὶ πέτραι, φόβῳ διερρήγνυντο, καὶ γῆ συνεσείετο, καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρα καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λξίους μετανοίας, καρπούς μὴ ἀπαιτήσης με· ἡ γὰρ ἰσχὺς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε, καρδίαν μοι δώρησαι, ἀεὶ συντετριμμένην, πτωχείαν δὲ πνευματικὴν, ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνε Σωτήρ.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κριτά μου καὶ γνῶστά μου, ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ἰλέω σου ὄμματι, τότε ἰδὼν με φεῖσαι, καὶ οἴκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀπάσας ἐξέστησας, τῇ ξένη πολιτεία σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ συστήματα, αὐλῶς βιώσασα, καὶ φύσιν ὑπερβᾶσα, ἀνθ' ὧν ὡς αὐλος τοῖς ποσίν, ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὸν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὅσια Μῆτερ, ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλω, συνεπιτιθεμένων, ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὁ δείξας ἐράσιμον τὸ Νύμφης Κάλλος ἄριστον, Ῥουβῆν, Ἀνδρέας, ζήτω φάλτης κράτιστος, Χριστὸν ἱλασκόμενος, καὶ μὴ ἀποθανέτω, ἀλλ' ὥσπερ στόμα Θεοῦ, πολλούς ἀδελφούς, Χριστῶ προσάγοι, ἐπὶ τράχηλον Ἐχθροῦ ἀτελεύτητον.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωᾶς ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ὁ Εἰρμὸς.

«**Λ**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἢ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν».

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἦχος λ π̣ — Δι̇

Ἄ σπο ρου συλ λη ψε ως ο το
κος α νερ μη νευ τος Μη τρο ος α ναν δρου
α σπο ρος η κυ η σις Θε ου γαρ η γεν νη
σις και αι νο ποι ει τας φυ υ σεις δι ο σε
πασαι αι γε νε αι ως Θε ο νυμ φον
Μη τε ε ρα ορ θο δο ζωσ με γα α
λυ υ νο ο με ε εν

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Τὸ Κοντάκιον. (χῦμα)

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηφον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ἐπειτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ' ἑσὶς φορές.

*Καὶ τὴν προσευχὴν ταύτην,
ποίημα ἀγνώστου συγγραφέως.*

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.

Αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ. Τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα·

ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα·

ἢ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια·

ἢ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·

μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον·

ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν·

καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρῶρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος·

καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με·

καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα·

ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα.

Ἐγὼ καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐγὼ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱεροψάλτης:

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα·

Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱεροψάλτης:

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σῶση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱεροψάλτης:

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Ἱεροψάλτης:

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Μικρὰν Ἀπόλυσιν Καὶ λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ἐπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Υπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Υπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Υπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Υπὲρ ἀναρρώσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Υπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Υπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἶπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (γ').

Εἶτα ψάλλομεν τὸ ἀκόλουθον τροπάριον.

ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

ᾠχος Δι' ᾠ

Με Π α α α αν τω ω ωων +
προ ο στα α α τε ε ευ ει ει

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

εις Α α α α γα α α θη η η των κα
τα α φε ευ γο ο ον τω ων εν πι ι ι
ι ι ι ι σται τη κρα ται α α α α α
σου χει ρι ι ι α α α α λ λη ην
γα α αρ ου ου ου ου ουκ ε ε χο ο ο
με ε εν α μα αρ τω λοι οι οι οι οι
οι προς Θε ο ο ον εν κι ιν δυ υ υ υ
νοις και αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι ιν
α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει ει ει ει ει
αν οι οι οι οι οικα τα α α κα α α α
αμ πτο ο με ε ε νοι οι οι οι υ πο ο ο

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

πται σμα α α α α α τω ων πο ολ
 λω ω ων Μη η η η η τε ε ε ε ε ερ Μη
 η η τε ε ερ του ου Θε ου ου ου ου ου του
 ου υ υ ψι ι ι ι ι ι ι ι στου ο ο
 ο ο ο θεν σοι οι προ σπι ι ι πτο ο
 με εν ρυ υ υ υ υ υ σαι αι αι πα
 α ση η η ης πε ρι στα α α α σε ω ως
 του ου ους δου ου λου ου ους σου ου ου
 ου

Ἐτερον σύντομον.

Π α αν τω ων προ στα τευ εις Α γα θη

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

των κα τα φευ γοντων εν πι ιστει τη κρα
ται α σου χει ρι αλ λην γαρ ουκ ε χο
μεν αμαρτωλοι οι προς Θε ον εν κιν
δυν νοις και θλι ψε σιν α ει μεσι τει αν
οι και καμπτο με νοι υποπταισμα α
των πολλων Μη η τεερ του Θε ου του Υ
ψι ιστου ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ
σαι πα σης πε ρι στα σε ως τους δου λους
σου

ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν...

ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.